

מסורת הש"ס

6 (תוספתא פ"ד, ב) לקמן
 קשה: ק"ב (ז) ופי' חזק'
 לקמן קשה: מריה חזק'
 (ז) תוספתא פ"ד (ה) שיל
 מ"ו ע"ש (ו) לקמן קשה.
 (ז) כ"ה ת"י (ח) ג"ל אצל
 (ט) תוספתא פ"ה פ"ד.
 (י) ח"ת מ"ח (כ) ג"ל חזק'.
 (יא) שם וי"ג (ט) ורש"י.
 (יב) שם ל"ג אצל א"ה כ"ב
 נחמיה ור"י אצל א"ה כ"ב

לעני רש"י

ט"ש. ע"פ.
 אלו"ם. צ"ח (אלום).

מוסף רש"י

שגדון לעיים. שחזק
 להפק (למנו ק"ה). צ"ח
 לקשר. מעבד כח' וט"ו.
 הקש שעל גבי המטה.
 ומתא לסקר ומקלס הוא
 ונל לטכ עליו ומעט
 כדי שיטל ג' דין לטכ.
 לא יעצמו בידו. דמקלס
 הוא. אבל מעטנו בנפ"ח.
 כמתיי ונעלמן מן הא' הוא
 דלא שמה לטול (ק"ח)
 ק"ח. א' אשירי עליו
 כ"ד או סד"ן. דג"ל דמתי
 דלקלו לסיכה מעשה חרית
 לל עליו וט"ו. מנכיס אדם
 מלא קופתו עפר. כחיס
 ומתו מקום אחר, ועושה
 בה כל צרכיו. ולא למען
 עולה לה גבי קרקע בית
 ארצי וטו"ה. בי"א ח"ג.
 ורוב שיהר לו קרן זית.
 ולא עשה. דמתיא מילתא
 לנכרי ק"כ על ג' ונכר
 חיות קאמר אש"מ מוסר
 לא מפרה ולא חסינה אלא
 הכה וט"ו.

במה טומנין פרק רביעי שבת

נוטל אם הכיסוי אלא דטמן נמי קאמר לטולוי אלא על ידי כיסוי: יחדן לסעמנה. לעולם: רבינא אומר. לעולם דקאמר רבא אם טמן בהן מותר לטלטל דכמאן דימדן להי דמו ורבא לאו אמתימין קאי דמתמימין גנזין של הפתק דודאי עמיד להחזיק משס

ג.

עין משפט
ג' מצינה

י"א א"מ פ"ה מהל' שבת
 הל"ט סמך ללוח ס"ה
 ט"ש"ע אר"ח סמן רש
 ספ"ק ח'
 ב"ב ג' מ"י פ"ה מהל'
 שבת הלכה ט"ז ט"ז
 ט"ש"ע אר"ח סמן ט"ז ספ"ק
 כ"ב ד"ד מ"י ע"ה מהל' שבת
 הלכה ט"ז ט"ז ט"ז ספ"ק
 כ"ב ד"ד מ"י ע"ה מהל' שבת
 הלכה ט"ז ט"ז ט"ז ספ"ק
 כ"ב ד"ד מ"י ע"ה מהל' שבת
 הלכה ט"ז ט"ז ט"ז ספ"ק

אלא אי איתמר כו'. אין גירסא זו נכונה לדכאורה משמע שלרבא עלמו היה מנקה וטפי הוי נוחא אז הוה גרס אלא אחר רבא אצל לפי זה הוה לר' לומר דרבינא לפלוגי אפ"ה: רבינא אומר בש"ה הפתק שנו. ומילתא דרבא דקאמר מעיקרא ובשאינה של הפתק ומימה דרבא קאמר לא שנו משמע דאמתימין קאי וזה ממתמימין מיירי בשל הפתק וי"ל דרש"א מיירי בכל גי' אמר בין של הפתק בין שאינה של הפתק דאין מטלטלים אותן וקאמר רבא לא שנו בהנחה שאינה של הפתק אלא שלא טמן בהן אצל טמן בהן מטלטלים אותן והא דקמי' סיפא כי"ד הוה עושה כו' בשל הפתק קאמר ואע"פ שטמן בהן אין מטלטלין כיון שלא המינין:

ורב אסי אומר ישב אע"פ שא קשר וש"א חישוב. רבינו שמשון זקן פסק כר"ד אסי מדקאמר כסמוך ר"ב א"ש שהוא נחלטה מתיי נמי דיקא ור"מ פוסק כר"ב כח קושיא כמו שמפרש בפרק כל הכלים (לקמן דף ק"ט. ד"ה ר"י אומר וס"ט):

בפקודין ובציצא. פ"ח סיפא ש"ש נה שער וטומנין אותה נראש הקדש הנראה שהוא שער ראש: **אבל** לא צנען בשמן אין יוצאין בהן. לאו דוקא אין יוצאין דאפילו לטלטלם אסור לפי שאינם מוכינס אלא נקט אין יוצאין אגב רישא ובסמוך נמי דקאמר אצל יאל' בהן שעה אחת מנעו יוס לאו דוקא יאל' דהוא הדין ישב בהן בביתו:

ואם יצא בהן שעה אחת כו'. אע"פ ש'אלא צנען ולא חישוב היינו כר"ד אסי דלמר ישב אע"פ שלא מישב ולא קשר קשה לר"י רישא דקמי' יוצאין בהן זומן שצנען מאי ארי' צנען אפילו חישוב נמי דהא כיון דמתיי יאל' אע"פ שלא צנען חישוב כל שכן מישב ולא צנען דלכאורה ישיבה גריעה ממתשבה וכן נמי יציאה ומיך דהאי דקאמר צנען לא לאלת בהן בשבת אלא כדי לאלת בהן מנעו יוס ואחר כך נמלך ואפ"ה יכול לאלת בהן בשבת:

ולא ידענא אי בית האב"ה הוה. פ"י אי משום בית האב"ה המיר אי משום בית המשטה:

רבי יהודה "מכניס אדם מלא קופתו עפר ועושה בה כל צרכו דרש מר זוטרא משמיה דמר זוטרא רבה יהוא שיחד לו קרן זית אמרו רבנן קמיה דרב פפא כמאן כרבין שמעון בן גמליאל דאי כרבנא האמרי בעינן מעשה אמר להו רב פפא אפילו חימוא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן דבעינן מעשה אלא מירי דרב עבידא ביה מעשה אבל מירי דלא בר מעעבדא ביה מעשה לא נימא כתנאי בכל י' חפין את הכלים חוץ מכלי כסף בגרתקון "הא נתר וחול מותר והתניא "נתר וחול אסור מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר בעינן מעשה ומר סבר לא בעינן מעשה לא דכולי עלמא לא בעינן מעשה ולא קשיא "הא רבי יהודה הא ר' שמעון) הא ר' רבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא ר' שמעון דאמר "דבר שאין מתכוין מותר במאי אוקימתא להא דשרי כר"ש אימא סיפא אבל לא יחוף בהם שערו ואי ר"ש משרא קשרי דתנן גזיר

היהודי "מכניס אדם מלא קופתו עפר ועושה בה כל צרכו דרש מר זוטרא משמיה דמר זוטרא רבה יהוא שיחד לו קרן זית אמרו רבנן קמיה דרב פפא כמאן כרבין שמעון בן גמליאל דאי כרבנא האמרי בעינן מעשה אמר להו רב פפא אפילו חימוא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן דבעינן מעשה אלא מירי דרב עבידא ביה מעשה אבל מירי דלא בר מעעבדא ביה מעשה לא נימא כתנאי בכל י' חפין את הכלים חוץ מכלי כסף בגרתקון "הא נתר וחול מותר והתניא "נתר וחול אסור מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר בעינן מעשה ומר סבר לא בעינן מעשה לא דכולי עלמא לא בעינן מעשה ולא קשיא "הא רבי יהודה הא ר' שמעון) הא ר' רבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא ר' שמעון דאמר "דבר שאין מתכוין מותר במאי אוקימתא להא דשרי כר"ש אימא סיפא אבל לא יחוף בהם שערו ואי ר"ש משרא קשרי דתנן גזיר

נוטל את הכיסוי והן נופלות אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רבא לא שנו אלא שלא יחדן להטמנה אבל יחדן להטמנה מטלטלין אותן איתמר נמי כי אחא רבין א"ר יעקב א"ר אסי בן שאול אמר רבי לא שנו אלא שלא יחדן להטמנה אבל יחדן להטמנה מטלטלין אותן רבינא אומר "בשל הפתק שנו תניא נמי הכי "גזיז צמר של הפתק אין מטלטלין אותן ואם התקינן בעל הבית להשתמש בהן מטלטלין אותן תנא רבה בר בר חנה קמיה דרב "חריות של דקל שגדרן לעצים וגמלך עליהן לשיבה צריך לקשר רשב"ג "אומר אין צריך לקשר הוא חניי לה והוא אמר לה הלכה ברשב"ג איתמר רב אמר קושר ושמואל אמר חושב "ורב אסי אמר יישוב אע"פ שלא קישר ואע"פ שלא חישוב בשלמא רב הוא דאמר כת"ק ושמואל נמי הוא דאמר ברשב"ג אלא רב אסי דאמר כמאן הוא דאמר כי האי תנא דתניא "יוציאין בפקודין ובציצא בזמן שצנען "בשמן) וכרכן במשיחה לא צנען "בשמן) ולא כרכן במשיחה אין יוצאין בהם ואם יצא בהן שעה אחת מבעוד יום אע"פ שלא צנען ולא כרכן במשיחה מותר לציאת בהן אמר רב אשי א"ה אגב נמי תניא "הקש שעל גבי המטה לא ינענעו בידו אבל מנענעו בגופו אבל אם היה (עליו) מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סד"ן מבעוד יום מנענעו בידו ש"מ ומאן תנא דפליג עליה דרשב"ג רבי חנינא בן עקיבא דכי אתא רב דימי אמר זעירי א"ר חנינא פעם אחת הלך רבי חנינא בן עקיבא למקום אחד ומצא חריות של דקל שגדרום לשום עצים ואמר להם לתלמידיו צאו וחשבו כדי שגושב עליהן למחר ולא ידענא אי בית המשתה הוה אי בית האבל הוה מודקאמר אי בית המשתה הוה אי בית האבל הוה דוקא בית האבל או בית המשתה דמירי אבל הבא קשר אין לא קשר לא "אמר רב

יהודה "מכניס אדם מלא קופתו עפר ועושה בה כל צרכו דרש מר זוטרא משמיה דמר זוטרא רבה יהוא שיחד לו קרן זית אמרו רבנן קמיה דרב פפא כמאן כרבין שמעון בן גמליאל דאי כרבנא האמרי בעינן מעשה אמר להו רב פפא אפילו חימוא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן דבעינן מעשה אלא מירי דרב עבידא ביה מעשה אבל מירי דלא בר מעעבדא ביה מעשה לא נימא כתנאי בכל י' חפין את הכלים חוץ מכלי כסף בגרתקון "הא נתר וחול מותר והתניא "נתר וחול אסור מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר בעינן מעשה ומר סבר לא בעינן מעשה לא דכולי עלמא לא בעינן מעשה ולא קשיא "הא רבי יהודה הא ר' שמעון) הא ר' רבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא ר' שמעון דאמר "דבר שאין מתכוין מותר במאי אוקימתא להא דשרי כר"ש אימא סיפא אבל לא יחוף בהם שערו ואי ר"ש משרא קשרי דתנן גזיר

16 ט"ן ערך ערך הפתק.